

רשומות

קובץ התקנות

18 בינואר 2012

7080

כ"ג בטבת התשע"ב

עמוד

- תקנות מס הכנסה (ניכוי מסכומים ששולמו מקרן השתלמות) (תיקון), התשע"ב-2012 660
- תקנות התכנון והבנייה (פטור מהיתר לעבודה לצורך הקמת מיתקן שהייה למסתננים ותנאים) (הוראת שעה),
התשע"ב-2012 660
- כללי הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו (שידורי תכניות טלוויזיה בידי בעל זיכיון) (תיקון), התשע"ב-2012 .. 663
- כללי הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו (הוצאה להפקה של סרטים ישראלים), התשע"ב-2012 664

תקנות מס הכנסה (ניכוי מסכומים ששולמו מקרן השתלמות) (תיקון).

התשע"ב-2012

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 164, 166 ו-243 לפקודת מס הכנסה¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. תיקון תקנה 2. בתקנה 2(ב) לתקנות מס הכנסה (ניכוי מסכומים ששולמו מקרן השתלמות), התשנ"ח-1977², במקום "20%" יבוא "25%".

2. תחילתן של תקנות אלה ביום ו' בטבת התשע"ב (1 בינואר 2012) (להלן – יום התחילה). והן יחולו על סכומי ריבית חייבת שהופקו או שנצמחו בשל תשלומים ששולמו לקרן השתלמות ביום התחילה ואילך.

כ' בטבת התשע"ב (15 בינואר 2012)

יובל שטייניץ

(חמ 2734-3)

שר האוצר

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

² ק"ת התשנ"ח, עמ' 74; התשס"ו, עמ' 287.

תקנות התכנון והבנייה (פטור מהיתר לעבודה לצורך הקמת מיתקן שהייה למסתננים ותנאים) (הוראת שעה), התשע"ב-2012

בתוקף סמכותי לפי סעיף 266 לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965¹ (להלן – החוק), ולאחר התייעצות עם המועצה הארצית לתכנון ולבנייה, אני מתקין תקנות אלה:

1. הגדרות. בתקנות אלה –

"אזור כפרי" – אזור הכלול בתחום המועצה האזורית רמת נגב;

"הגורם המוסמך" – המנהל הכללי של משרד הביטחון או מי שהוא מינה לשם כך או המנהל הכללי של משרד ראש הממשלה או מי שהוא מינה לשם כך;

"היתר" – היתר לפי פרק ה' לחוק;

"המהנדס" – מהנדס הוועדה המקומית רמת נגב;

"ועדת ערר" – ועדת ערר לפי סעיף 12א לחוק שבמחוז הדרום;

"מבנה זמני" – מבנה מגורים זמני או מבנה ציבורי זמני;

"מבנה מגורים זמני" – מבנה לצורכי מגורים זמניים של מסתננים הנמצאים במרכז השהייה, או של העובדים במרכז השהייה ובלבד שמשקלו ומידותיו מאפשרים את העברתו ממקום למקום, בשלמותו או בחלקים, על ידי גרירתו או על ידי הובלתו;

"מבנה ציבורי זמני" – מבנה זמני לצורכי ציבור המיועד לשימוש המסתננים הנמצאים במרכז השהייה או לשימוש העובדים במיתקן במרכז השהייה, ובלבד שמשקלו ומידותיו מאפשרים את העברתו ממקום למקום, בשלמותו או בחלקים, על ידי גרירתו או על ידי הובלתו;

"מבקש" – מבקש פטור מהיתר לפי תקנות אלה;

"המועצה הארצית" – כמשמעותה בסעיף 2 לחוק, לרבות ועדות המשנה שלה;

"מסתנן" – מי שנכנס לישראל בלא רשות כדין, שלא דרך תחנת גבול שקבע שר הפנים לפי סעיף 7 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952²;

¹ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

² ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

"מפה" – מפה שהוכנה לפי תקנה 3;

"מתכנן המחוז" – מתכנן מחוז הדרום, כמשמעותו בסעיף 8 לחוק;

"מרכז שהייה" – מיתקן המשמש לקליטה ולמשמורת של מסתננים, לרבות מבני מגורים, מבנים לשימושים ציבוריים, מיתקנים הנדסיים, חניה, שטחי ספורט ומיתקני ספורט ושטחים ציבוריים פתוחים;

"עבודה לצורך הקמת מרכז שהייה" – הקמה או הצבה של מבנה זמני, גדרות, שערים ועמדות שמירה, הקמת משטחי בטון, עבודת עפר ויישור הקרקע, התוויית דרכים ושבילים, וכן הקמת תשתית הנדרשים במישרין להקמת מרכז שהייה;

"תכנית למרכז שהייה" – תכנית המייעדת שטח למרכז שהייה, לרבות תכנית כאמור ככל שטרם אושרה ובלבד שהמועצה הארצית החליטה להעביר אותה להערת לפי סעיף 52 לחוק;

"תשתית" – מיתקנים וקווים לצורך אספקת גז, חשמל, מים, ביוב, תקשורת וכיוצא באלה, מעל פני הקרקע או מתחתיה.

2. עבודה לצורך הקמת מרכז שהייה באזור כפרי, פטורה מהיתר ובלבד שרשות הרישוי פטור מהיתר אישרה את הבקשה למתן פטור שהתקיימו בה תנאים אלה:

(1) התקבל אישור הגורם המוסמך כי העבודה דרושה במישרין לצורך הקמת מרכז השהייה;

(2) העבודה תבוצע בתחום התכנית למרכז השהייה, ותתאם את הוראותיה; טרם אישור התכנית, תבוצע העבודה לפי החלטות המועצה הארצית בעניינה;

(3) המבנה הזמני יוצב בשטח המיועד לבינוי בתחום התכנית למרכז השהייה;

(4) השטח הכולל המותר לבנייה של כל מבנה מגורים זמני אינו עולה על 180 מטרים מרובעים; המהנדס רשאי להתיר חיבור ואיחוד של כמה מבנים כאמור וכן רשאי הוא להתיר את הצבתו של מבנה מגורים זמני גדול יותר בהתחשב בכמות המסתננים שיתגוררו במבנה;

(5) השטח הכולל המותר לבנייה של כל מבנה ציבורי זמני אינו עולה על 200 מטרים מרובעים; המהנדס רשאי להתיר את הצבתו של מבנה ציבורי זמני גדול יותר בהתחשב בשימוש הציבורי במבנה;

(6) הוכנה מפה לפי תקנה 3, שבה מתוארים המבנים והעבודות הנדרשים והתקבל לגביה אישור של רשות הרישוי המקומית או ועדת הערר, כאמור בתקנה 4;

(7) צורפה התחייבות של המבקש, או של הגורם המוסמך, לפרק, להרוס ולפנות את המבנה שהקים או הציב בתום תקופת הפטור לפי תקנה 7, זולת אם קיבל היתר לפי פרק ה' לחוק;

(8) צורפה הודעה של האחראי לתכנון כי המבנה מתאים לשימוש מבחינת הבטיחות, האוורור, היציבות, התאורה, הקירות, החלונות והדלתות וכן כי הוא אישר את אופן חיבורו לתשתיות.

3. (א) המפה תיערך בקנה מידה של 1:250 לפחות וייכללו בה כל אלה: עריכת מפה (1) פרטי המבקש;

- (2) מספרי הגוש והחלקה של הנכס וכן פרטי זיהוי ברשת קואורדינטות לפי רשת ישראל החדשה; בנכס שאינו מוסדר לפי פקודת הסדר זכויות במקרקעין [נוסח חדש], התשכ"ט-1969³ – פרטי זיהוי לפי רשת קואורדינטות בלבד;
- (3) שטח הנכס וגבולותיו לפי הרישום בפנקסי המקרקעין;
- (4) הדרכים הגובלות עם הנכס ותשתיות בתחום הנכס ובגבולותיו;
- (5) קווי גובה;
- (6) השימושים המותרים בנכס לפי התכניות החלות עליו;
- (7) חץ הצפון;
- (8) קנה המידה שלפיו נערכה המפה;
- (9) תרשים סביבה המפרט את מיקום הנכס;
- (10) תיאור וסימון של העבודה לצורכי הצבת המבנה כמבוקש בפטור, לרבות אופן חיבורו לתשתיות ולמערכת לסילוק שפכים;
- (11) תרשים המבנה, גודלו המדויק, חלוקה פנימית ותפקודית, ופרטים.
- (ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), מפה לביצוע עבודות עפר תיערך בקנה מידה של 1:1250.
- (ג) המפה תיחתם בידי –
- (1) המבקש;
- (2) בעלי הזכויות בנכס שחתימתם דרושה על בקשה להיתר לפי תקנה 2 לתקנות התכנון והבנייה (בקשה להיתר, תנאים ואגרות), התש"ל-1970⁴;
- (2) הגורם המוסמך;
- (3) מתכנן המחזו או מי מטעמו, לאחר שבחן כי הביצוע הוא לפי השלב הקבוע בתכנית או בהחלטת המועצה הארצית באותה עת כאמור בתקנה 2(2), לרבות לעניין הקמת המבנים הציבוריים;
- (4) המהנדס או מי מטעמו, לאחר ששוכנע כי המבנה המוקם או המוצב מתאים לייעודו מבחינת בטיחותו, יציבותו, רצפתו, קירותיו, חלונותיו ודלתותיו, אישר את אופן חיבורו לרשתות המים, הביוב, הניקוז, התקשורת והחשמל.
4. (א) רשות הרישוי תאשר את הבקשה ותחתום על המפה בתנאי שקוימו לגביה התנאים בתקנות אלה.
- (ב) לא פעלה רשות הרישוי כאמור בתקנת משנה (א) בתוך חמישה עשר ימים מיום קבלת המפה במשרדי הרשות או סירבה לאשרה כאמור, תועבר הבקשה והמפה לוועדת הערר; ועדת הערר תאשר את הבקשה ותחתום על המפה בתנאי שקוימו לגביה התנאים בתקנות אלה.
5. לאחר קבלת אישור הבקשה כאמור בתקנה 4 יעביר המבקש עותקים מהמפה לוועדה המחוזית, לוועדה המקומית ולרשות מקרקעי ישראל, והם ישמרו על העותקים.
6. (א) לאחר השלמת העבודה יאשר האחראי לביצוע כי המבנה מתאים לשימוש מבחינת הבטיחות, האוורור, היציבות, התאורה, הקירות, החלונות והדלתות ואופן החיבור לתשתיות.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 13, עמ' 292.

⁴ ק"ת התש"ל, עמ' 1841.

(ב) לאחר השלמת העבודות יאשר המהנדס, לפי פניית המבקש, כי העבודה בוצעה בהתאם לפטור שניתן לפי תקנה 4 (להלן – אישור התאמה).

(ג) העתק אישור התאמה יישמר במשרדי הוועדה המקומית.

7. (א) עבודה לצורך הקמת מרכז שהייה פטורה מהיתר כל עוד היא מבוצעת לפי הפטור תוקפו של הפטור שניתן לפי תקנה 4 והשימוש במבנה זמני מותר אם ניתן אישור התאמה ובכפוף לקבוע בתקנת משנה (ב).

(ב) בתום חמש שנים מיום מתן הפטור לפי תקנות אלה יפורק, ייהרס ויפונה מבנה זמני שהוקם או הוצב לפי תקנות אלה בידי מי שהתחייב לכך, וזולת אם הוא קיבל לגביו היתר לפי פרק ה' לחוק; נהרס או פורק המבנה, תפונה כל פסולת מן המקום לפני השטח יחזרו למצבם ערב ביצוע העבודה לצורך הקמת מרכז השהייה.

8. תקנות אלה יחולו לגבי בקשות שהוגשו בתקופה שמיום תחילתן של תקנות אלה עד תום שישה חודשים מיום אישור תכנית מיתאר ארצית למרכז שהייה או עד יום כ"ח באדר א' התשע"ד (28 בפברואר 2014), המוקדם מביניהם.

ט"ז בטבת התשע"ב (11 בינואר 2012)

אליהו ישי
שר הפנים

(חמ 4415-3)

כללי הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו (שידורי תכניות טלוויזיה בידי בעל זיכיון) (תיקון), התשע"ב-2012

בתוקף סמכותה לפי סעיף 24(א), ההגדרה "הפקה מקומית" שבסעיף 58, וסעיפים 59(א) ו-60 לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו, התש"ן-1990' (להלן – החוק), קובעת מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו כללים אלה:

1. בסעיף 1 לכללי הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו (שידורי תכניות טלוויזיה בידי בעל זיכיון), תיקון סעיף 1 זיכיון, התש"ע-2009' (להלן – הכללים העיקריים) –

(1) אחרי ההגדרה "חצי שעה" יבוא:

"כללי ההוצאה לקולנוע" – כללי הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו (הוצאה להפקה של סרטים ישראלים), התשע"ב-2012';

(2) במקום ההגדרה "סרט ישראלי" יבוא:

"סרט ישראלי" – בהגדרתו בכללי ההוצאה לקולנוע."

2. בסעיף 15 לכללים העיקריים, סעיף קטן (ה) – בטל.

3. בסעיף 16 לכללים העיקריים, בסופו יבוא:

"(יד) הסכום שבעל זיכיון הוציא להפקת סרטים ישראלים לפי סעיף 5א לתוספת השנייה לחוק וכללי ההוצאה לקולנוע, והוכר לו בהוצאה לשם הפקת תכניות סוגה עילית לפי סעיף 5א(ד) לתוספת השנייה לחוק, ייחשב כחלק מן ההוצאה שבעל הזיכיון חייב להוציא להפקה ולרכישה של תכניות סוגה עילית באופן שארבעים אחוזים ממנו

¹ ס"ח התש"ן, עמ' 58; התש"ע, עמ' 312.

² ק"ת התש"ע, עמ' 6.

³ ק"ת התשע"א, עמ' 664.

ייחשבו הוצאה להפקת תכניות דרמה ושישים אחוזים ממנו ייחשבו הוצאה להפקת תכניות מיוחדות או תכניות תעודה.”

4. בסעיף 21 לכללים העיקריים, סעיפים קטנים (ז) ו-(ח) – בטלים.

כ' בטבת התשע"ב (15 בינואר 2012)

אילן אבישר
יושב ראש המועצה

(חמ 2388-3)

כללי הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (הוצאה להפקה של סרטים ישראליים), התשע"ב-2012

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 24(א), ההגדרה "הפקה מקומית" בסעיף 58 וסעיפים 59(א) ו-60 לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התשנ"ז-1990 (להלן – החוק), ולפי סעיף 5 לתוספת השנייה לחוק, קובעת מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו כללים אלה:

1. בכללים אלה – הגדרות

"בעל זיכיון" – בעל זיכיון לשידורי טלוויזיה, למעט חברת החדשות והטלוויזיה הלימודית;

"המועצה הקולנוע" – המועצה כמשמעותה בסעיף 2 לחוק הקולנוע;

"חוק הקולנוע" – חוק הקולנוע, התשנ"ט-1999¹;

"כללי התכניות" – כללי הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (שידורי תכניות טלוויזיה בידי בעל זיכיון), התש"ע-2009²;

"סרט ישראלי" – יצירה אורקולית-אמנותית, באורך של 74 דקות לפחות, המיועדת להקרנה מסחרית בבתי קולנוע, ושמתיימים בה התנאים להכרה שנקבעו לפי סעיף 13 לחוק הקולנוע;

"תקנות הקולנוע" – תקנות הקולנוע (הכרה בסרט כסרט ישראלי), התשס"ה-2005³.

2. (א) במועד הגשת תכנית העבודה השנתית כאמור בסעיף 27 לכללי התכניות, יגיש בעל זיכיון למנהל תכנית שנתית להוצאה לשם הפקת סרטים ישראליים לצורך עמידתו בדרישות סעיפים 37 או 62 לחוק וסעיף 5 לתוספת השנייה לחוק (להלן – תכנית ההוצאה לקולנוע).

(ב) בתכנית ההוצאה לקולנוע יצינו כל הסרטים הישראליים שבעל הזיכיון מתכוון להשקיע בהפקתם במהלך השנה הקרובה, לרבות סרטים ישראליים שהפקתם נמשכת משנים קודמות, ולגבי כל אחד מהם יובאו פרטים אלה: שם הסרט, תקצירו, אורכו, יוצריו, מקום צילומו, תקציבו המתוכנן, היקף ההוצאה המתוכננת של בעל הזיכיון במימון הסרט, פירוט מקורות התקציב האחרים של הסרט ועיתוי ההוצאה המתוכננת של בעל הזיכיון באותה שנה.

(ג) תכנית ההוצאה לקולנוע תבחין בין סרטים ישראליים שההוצאה לשם הפקתם היא במסגרת ההוצאה הנדרשת לפי סעיף 5 לתוספת השנייה לחוק, לבין סרטים ישראליים שההוצאה לשם הפקתם היא לפי תכנית שהמועצה אישרה לפי סעיפים 37 או 62 לחוק, לפי העניין.

¹ ס"ח התש"ן, עמ' 58; התש"ע, עמ' 312.

² ס"ח התשנ"ט, עמ' 53.

³ ק"ת התש"ע, עמ' 6; התשע"ב, עמ' 663.

⁴ ק"ת התשס"ה, עמ' 481.

(ד) לגבי סרט שלהפקתו אושרה תמיכה לפי חוק הקולנוע, יצורף לתכנית ההוצאה לקולנוע האישור מאת המוסד הציבורי המסייע; לגבי סרט שלהפקתו לא ניתנה תמיכה כאמור, ייכללו בתכנית ההוצאה לקולנוע גם פרטים אלה:

(1) אם להפקתו הוגשה בקשה לתמיכה לפי חוק הקולנוע – שלב הטיפול בבקשה;

(2) אם לא הוגשה בקשה כאמור – כל הפרטים הנדרשים לשם הכרה בסרט כסרט ישראלי לפי תקנות הקולנוע.

(ה) על אישור תכנית ההוצאה לקולנוע יחול סעיף 27 לכללי התכניות, בשינויים המחויבים.

(ו) אין באישור תכנית ההוצאה לקולנוע כדי לחייב את המועצה או המנהל לעניין הכרה בסרט שנכלל בה כסרט ישראלי או לעניין הכרה בו למכסה מן המכסות שבעל הזיכיון מחויב בה לפי החוק וכללי התכניות.

3. (א) בעל הזיכיון ידווח למנהל על היקף ההוצאה שהוציא בפועל להפקת סרטים ישראליים ולהפקת כל אחד מהם, ויצרף לדיווח אסמכתאות מתאימות, לרבות בדבר עמידת ההשקעה בכללים אלה.

דיווח על הוצאות להפקת סרטים ישראליים שהוצאו בפועל

(ב) הדיווח יהיה חצי שנתי ויימסר בתוך 30 ימים מתום כל מחצית שנה.

4. שידור בעל זיכיון סרט ישראלי שבהפקתו השקיע לפי כללים אלה, ייכלל הסרט הישראלי במכסת ההפקה המקומית של בעל הזיכיון לפי סעיף 11 לכללי התכניות, במלוא זמן שידורו ולפי מועד שידורו.

שידור סרט ישראלי בידי בעל הזיכיון

5. (א) בעל זיכיון ישקיע 65 אחוזים לפחות מהשקעתו השנתית בהפקת סרטים ישראליים, בהפקה מקומית קנויה כהגדרתה בכללי התכניות.

מכסת הפקה מקומית קנויה לסרטים ישראליים

(ב) סעיפים 14(ח) עד (יא) לכללי התכניות יחולו על הפקה מקומית קנויה של סרט ישראלי.

6. הוצאה שהוציא בעל זיכיון להפקת סרט ישראלי לפי כללים אלה תיחשב כחלק מן ההוצאה שבעל זיכיון חייב להוציא להפקה ולרכישה של תכניות סוגה עילית, לפי סעיף 16(יד) לכללי התכניות.

הכרה בהוצאות להפקת סרט ישראלי למכסת סוגה עילית

7. (א) הוצאות להפקת סרט ישראלי יוכרו לעניין החוק רק אם מתקיימים לגבי הסרט גם תנאים אלה:

תנאים נוספים להכרה בהוצאות להפקת סרט ישראלי

(1) בעל הזיכיון השקיע בהפקתו לא פחות מ־250,000 שקלים חדשים;

(2) השקעת בעל הזיכיון בהפקתו נעשתה במזומן, ולא בדרך של קבלת זכויות בסרט תמורת זמן פרסום בעד הפצת הסרט או בכל דרך אחרת;

(3) אם הסרט הופק בהפקה משותפת עם גורמים שאינם ישראליים – מתקיימים בו התנאים הקבועים לכך לפי חוק הקולנוע;

(4) לבעל הזיכיון לא הוכרה הוצאה בשל הפקה של תכנית סוגה עילית כהגדרתה בכללי התכניות הקשורה לאותו סרט, הנגזרת ממנו או המהווה חלק ממנו.

(ב) הוציא בעל זיכיון להפקת סרט סכום העולה על 1,200,000 שקלים חדשים, הסכום העודף על הסכום האמור לא יוכר לעניין החוק וכללים אלה.

(ג) הסכומים הנקובים בסעיפים קטנים (א)(1) ו-(ב), יעודכנו ב־1 בינואר של כל שנה, לפי שיעור שינוי המדר שפורסם לחודש נובמבר שלפני יום העדכון לעומת המדר שפורסם לחודש ספטמבר 2009.

8. הנחיות המנהל. המנהל רשאי לתת לבעל זיכיון, בין מיוזמתו ובין לבקשת בעל הזיכיון, הנחיות בדבר פרשנותם או יישומם של כללים אלה לגביו, ובעל הזיכיון יפעל בהתאם להנחיות.

כ' בטבת התשע"ב (15 בינואר 2012)

(חמ 4376-3)

אילן אבישר
יושב ראש המועצה